

Hoorzitting Raadscommissie Ontwikkeling, Verkeer en Beheer, Amsterdam Zuidoost

28 mei 2009.

Inbreng van: Jan van Lijssel, sinds 1988 woonachtig aan de Wamelstraat in Gein.

Het zwaartepunt van mijn bezwaren tegen de voorgenomen bouwplannen ligt voornamelijk bij de plannen voor de zuidkant van de Gaasperplas.

In 2006 heb ik meegedaan aan een enquête van het stadsdeel Zuidoost, met als onderwerp "De toekomst van wonen in Zuidoost". Volgens de resultaten vond 80% van de geënquêteerden de zuidoever van de Gaasperplas ongeschikt als nieuwbouwlocatie. Later - tijdens verschillende buurtbijeenkomsten - werd die mening steeds weer bevestigd. Het begon als een oriënterend onderzoek naar mogelijke bouwlocaties. Het zuidoeverplan werd massaal door buurtbewoners en gebruikers van De Plas afgewezen. Desondanks bleef het plan steeds weer terugkeren als een serieuze mogelijkheid. Waarom ongewenste plannen mee blijven slepen naar de volgende fase? Wat is dan de zin of de waarde van inspraak?

Misschien leeft u in de overtuiging dat de inspraak leidt tot kwaliteitverbetering, met geschikte architectuur, met een weloverwogen aantal bouwlagen, met zorgvuldig geselecteerde bomen ter camouflage. Dat zijn slechts cosmetische ingrepen en geen wezenlijke verbeteringen. Groen omkleuren naar rood - in een gebied als de zuidzijde van de Gaasperplas - kan alleen maar leiden tot achteruitgang van de kwaliteit van dat gebied.

De kracht van de Gaasperplas is dat je er - voor het overgrote deel - geen bebouwing ziet of ervaart, je waant je midden in de natuur. En dat op enkele minuten lopen of fietsen van je huis. De Gaasperplas als oase onder de rook van de grootste stad van Nederland. Een oase van blauw en groen, waarin je even los kunt komen van het rood en grijs. Los van de dagelijkse drukte, los van de hedendaagse hectiek. Een grote tuin met een enorm zwembad vlak bij je flatje.

In de voordracht inzake "Programma Groen & Blauw", "Woonvisie 2020" en "Verkenning woningbouwlocaties 2010-2030" (gedateerd: 12 mei 2009) wordt onder het kopje "natuur en recreatie" terloops opgemerkt dat de woningbouwlocaties slechts een deel van het gehele gebied beslaan. Dat geldt als je alleen kijkt naar het aantal vierkante meters aan grondoppervlak dat de bebouwing in beslag neemt. De aanwezigheid van een gebouw beïnvloedt een gebied dat vele malen groter is dan het grondoppervlak dat bezet wordt. Niet alleen optisch. In en om die huizen wordt geleefd. Dus is er geluid, licht, verkeer, afval enzovoorts. Kortom: de rust die er nu doorgaans heerst wordt dan permanent verstoord.

Nu fungeert de Valburgdreef als een dijk die de ^{huidige} bebouwing met de bijbehorende dynamiek van een woonwijk scheidt van de Gaasperplasoase. Bebouwing zal de strook tussen de oever en de huidige bebouwing halveren tot de eufemistisch genaamde "parkzone" van slechts 100 tot 150 meter breed. Bebouwing op de taludzone van de Valburgdreef zou een dijkdoorbraak betekenen, met catastrofale gevolgen voor de beleving van de Gaasperplas. Bouwen aan de zuidkant van De Plas zou een onherstelbare ontwikkeling zijn. Geen Manhattan aan de Gaasperplas, geen Wassenaar aan de Gaasperplas en ook geen tweede Nellestein.

Jan van Lijssel
Wamelstraat 148
1106 DN Amsterdam

Kere van der Veer
Belangenvereniging Nieuw Kempering

Ik sta hier niet om nieuwe argumenten aan te voeren of al bekende argumenten te herhalen.

Het gaat steeds over cijfers en berekeningen die het voorliggende plan ondersteunen. Het gaat niet over mensen. Ik wil het hebben over een ander aspect dat nooit genoemd wordt, maar veel belangrijker is dan cijfers en berekeningen. Dat is het cement van samenleven. Samen iets opbouwen. Tijd, energie en liefde steken in je leefomgeving.

Dit gebeurt al jaren. Door groepen mensen die al 20 jaar of langer woonachtig zijn in Zuid Oost. Zij hebben bv. het Brinkie, de Riethoek en de Volkstuinen gemaakt tot wat ze nu zijn. Verplaatsen hiervan is technisch gezien vast mogelijk. Hetgeen wat niet te verplaatsen is en wat niet zomaar weer te creëren is, is vertrouwen, motivatie en zin om alles weer op te bouwen. Hiervoor is chemie en tijd nodig. Positieve samenwerking met het stadsdeel is een ingrediënt van deze chemie. Het stadsdeel verspeelt dit als zij omgaan met inspraak zoals zij dat op dit moment doen. Zij verspeelt datgene wat hier al volop aanwezig is en wat in de nieuwe wijken zoveel moeite, tijd en geld kost om tot stand te brengen. Namelijk cohesie en verantwoordelijkheidsgevoel voor je leefomgeving.

Wil je cohesie en verantwoordelijkheidsgevoel in een nieuwe wijk zoals bv. Nieuw Kempering tot stand brengen, dan is het belangrijk dat mensen zich senang voelen in hun omgeving. Dit maakt dat zij zich gaan verbinden aan hun omgeving en wijk en zich daar ook voor willen inzetten. Een van de aspecten die maken dat mensen zich prettig voelen is dat er groen is in hun directe omgeving. Nu wanen wij in Nieuw Kempering ons aan 1 kant in een groene omgeving. Aan die kant zijn woningblokken gepland van 8 hoog (of nog hoger). 7, 8 of 12 hoog maakt niets uit. Het blijft hoogbouw in onze beleving. Hierdoor worden wij ingesloten door hoge bebouwing en verliezen wij een kernkwaliteit van ons wonen. Het niet gehoord worden door de politiek zorgt ervoor dat mensen niet bereid zijn om zich in te zetten. Waar blijf je nu met je sociale cohesie?

De politiek zegt dat ze graag dicht bij burger wil staan. Tot nu toe heeft deze inspraak alleen geleid tot het formuleren van randvoorwaarden en niet tot het wezenlijk aanpassen of veranderen van de plannen. Doordat de inspraak alleen maar tot randvoorwaarden leidt en niet tot werkelijk gehoor geven aan wensen en ideeën vanuit de bevolking creëert de politiek verlies van vertrouwen en demotivatie van mensen die veel tijd en energie steken in het onderhouden en verbeteren van hun leefomgeving en het meedenken over de toekomst van ZuidOost..

De plannen die nu voorliggen gaan over een visie en planvorming op de lange termijn. Het stadsdeel komt met voorstellen waar zij in gelooft en die zij al hebben onderzocht. Op het moment van reageren loopt de bevolking altijd achter. Het is al heel wat als er niet alleen tegenstand is maar ook alternatieven worden aangedragen.

Het wordt door mij als pijnlijk ervaren dat deze alternatieven in de nota van beantwoording op de inspraak worden afgedaan als niet haalbaar, te duur of niet van toepassing. Het zou het stadsdeel sieren als ze de tijd zou nemen (en dat kan, want het zijn tenslotte lange termijn plannen) om de alternatieven te laten onderzoeken, zodat deze een gelijkwaardige kans krijgen tov het oorspronkelijke plan.

Hierdoor kan de toekomst van ZO alleen maar beter worden. Dit vraagt van bestuurders flexibiliteit en vertrouwen in de burger. Het vraagt ook terughoudendheid in het verdedigen en verkopen van het eigen plan. Het vraagt dus een open blik en het durven loslaten van eigen overtuigingen. Ik begrijp heel goed dat dat moeilijk is. Ik ben zelf ook gemeenteraadslid geweest en heb ook plannen verdedigd. Als je niet oppast zit je met oogkleppen op en tunnelvisie. Altijd vind je wel argumenten om jouw plannen door te zetten.

Ik wil u hierbij dringend uitnodigen om de moed te hebben en tijd te nemen om de alternatieven die aangedragen zijn in de inspraakrondes alsnog te onderzoeken. En desnoods met de centrale stad in gesprek te gaan en te onderhandelen over mogelijke andere locaties, zoals bv Amstel III en Gooise weg. Het zou de toekomst van ZuidOost goed doen als de plannen die uiteindelijk worden uitgevoerd gedragen worden door de bewoners en de politiek. Zoek samenwerking ipv tegenwerking.

Laat uw hart spreken, u bent volksvertegenwoordigers,

Kies dus voor Uw mensen.